

Υπόθεση C-626/19 PPU

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

22 Αυγούστου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

22 Αυγούστου 2019

Αιτούσα:

Openbaar Ministerie

Καθού:

ΥC

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Αίτηση του εισαγγελέα για έλεγχο ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως (στο εξής: ΕΕΣ)

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Η παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υποβάλλεται κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ αφορά 1) τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ο εισαγγελέας δύναται να θεωρηθεί δικαστική αρχή εκδόσεως κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλασιού 2002/584, και 2) την απαίτηση να παρέχεται δυνατότητα προσβολής της αποφάσεως περί εκδόσεως ΕΕΣ με ένδικο μέσο.

Προδικαστικά ερωτήματα

I. Μπορεί εισαγγελέας μετέχων στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης στο κράτος μέλος εκδόσεως, ο οποίος κατά την άσκηση των καθηκόντων του που συνδέονται άμεσα με την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος

συλλήψεως ενήργησε ανεξάρτητα και εξέδωσε ΕΕΣ, να θεωρηθεί «δικαστική αρχή εκδόσεως» κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλασιού 2002/584/ΔΕΥ, εάν πριν από τη λήψη της αποφάσεως του εισαγγελέα για έκδοση ΕΕΣ είχαν ελεγχθεί από δικαστή στο κράτος μέλος εκδόσεως οι προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν για την έκδοση ΕΕΣ και ιδίως ο αναλογικός χαρακτήρας της;

Π. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Πληρούται η κατά την έννοια της σκέψεως 75 της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 27ης Μαΐου 2019 (EU:C:2019:456) προϋπόθεση κατά την οποία η απόφαση του εισαγγελέα για έκδοση ΕΕΣ και, ιδίως, ο αναλογικός χαρακτήρας της αποφάσεως αυτής πρέπει να μπορεί να προσβληθεί με ένδικο μέσο, το οποίο να ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία, στην περίπτωση που μετά την πραγματική παράδοσή του, παρέχεται στο εκζητούμενο πρόσωπο η δυνατότητα προσβάσεως σε διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας δύναται να προβληθεί ενώπιον δικαστή στο κράτος μέλος εκδόσεως η ακυρότητα του ΕΕΣ, ο δε δικαστής ελέγχει, μεταξύ άλλων, τον αναλογικό χαρακτήρα της αποφάσεως για έκδοση ΕΕΣ;

Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Άρθρο 1 και άρθρο 6 της αποφάσεως-πλασιού 2002/584/ΔΕΥ [του Συμβουλίου], της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

Παρατιθέμενες διατάξεις του εθνικού δικαίου

Άρθρο 1 του *Overleveringswet* (νόμου περί παραδόσεως εκζητουμένων προσώπων) (*Staatsblad* 2004, 195)

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας της κύριας δίκης

- 1 Ο ΥC συνελήφθη στις 5 Απριλίου 2019 στις Κάτω Χώρες δυνάμει ΕΕΣ το οποίο είχε εκδοθεί στις 27 Μαρτίου 2019 από την Procureur de la République du Tribunal de grande instance de Tours (εισαγγελική αρχή της Tours, Γαλλία). Το ΕΕΣ εκδόθηκε με σκοπό την παράδοση του εκζητούμενου προσώπου, προκειμένου να ασκηθεί κατ' αυτού ποινική δίωξη στη Γαλλία. Στη Γαλλία υπάρχουν υπόνοιες ότι ο ΥC διέπραξε στην Tours από κοινού με άλλους ένοπλη ληστεία. Έρεισμα για το επίμαχο ΕΕΣ αποτέλεσε εθνικό ένταλμα συλλήψεως του ανακριτή της Tours.
- 2 Στις 5 Απριλίου 2019 ο εισαγγελέας υπέβαλε αίτηση για έλεγχο του ΕΕΣ. Η διαδικασία ανεστάλη κατ' επανάληψη. Στο ενδιάμεσο διάστημα τέθηκαν ενώπιον

της γαλλικής αρχής εκδόσεως και άλλα ζητήματα. Στη Γαλλία οι εισαγγελείς έχουν οριστεί ως αρμόδια δικαστική αρχή για έκδοση ΕΕΣ κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλασιού 2002/584.

- 3 Τα ζητήματα τέθηκαν ενώπιον της γαλλικής αρχής εκδόσεως προκειμένου να ελεγχθεί κατά πόσον η έκδοση ΕΕΣ από την εν λόγω αρχή πληρούσε τις προϋποθέσεις που καθορίστηκαν από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Δικαστήριο) στην απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau, C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456).
- 4 Κατά την εκτίμηση του αιτούντος δικαστηρίου, από την ανωτέρω αναφερόμενη απόφαση προκύπτει ότι ο εισαγγελέας θεωρείται δικαστική αρχή εκδόσεως όταν μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης στο κράτος μέλος εκδόσεως, ενεργεί ανεξάρτητα και κατά της αποφάσεώς του για έκδοση ΕΕΣ προβλέπεται δυνατότητα ασκήσεως ενδίκου μέσου.

Κύρια επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 5 Στην προκειμένη υπόθεση, η εισαγγελική αρχή υποστηρίζει στην αίτησή της ότι το κριτήριο επί του οποίου βασίστηκε ο εθνικός δικαστής κατά τη λήψη της αποφάσεως για έκδοση ΕΕΣ, πληροί τις απαιτήσεις που εκτίθενται στην απόφαση OG και PI και, ως εκ τούτου, η γαλλική εισαγγελική αρχή ορθώς έχει οριστεί ως δικαστική αρχή εκδόσεως.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της διατάξεως περί παραπομπής

- 6 Βάσει των πληροφοριών που διαβιβάστηκαν από τις γαλλικές αρχές, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει τον ισχυρισμό της εισαγγελίας ότι στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης στη Γαλλία μετέχει Γάλλος εισαγγελέας ο οποίος ενεργεί ανεξάρτητα, χωρίς να διατρέχει τον κίνδυνο σε μεμονωμένη περίπτωση και στο πλαίσιο της λήψεως αποφάσεως για έκδοση ΕΕΣ να δεχθεί, άμεσα ή έμμεσα, εξωτερικές εντολές ή οδηγίες εκ μέρους οργάνων της εκτελεστικής εξουσίας, όπως π.χ. του υπουργού Δικαιοσύνης.
- 7 Κατά συνέπεια, ο Γάλλος εισαγγελέας πληροί τουλάχιστον τις δύο πρώτες απαιτήσεις που παρατίθενται ανωτέρω στη σκέψη 4, ώστε να δύναται να θεωρηθεί «δικαστική αρχή έκδοσης» κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλασιού 2002/584. Άλλωστε, οι απαιτήσεις αυτές καθορίστηκαν από το ίδιο το Δικαστήριο στις σκέψεις 73 και 74 της αποφάσεως OG και PI.
- 8 Ωστόσο, βάσει των πληροφοριών που διαβιβάστηκαν από τις γαλλικές αρχές, εγείρονται ζητήματα ερμηνείας της προϋποθέσεως που καθορίζεται στη σκέψη 75 της αποφάσεως OG και PI, κατά την οποία η απόφαση του εισαγγελέα για έκδοση ΕΕΣ και, ιδίως, ο αναλογικός χαρακτήρας της πρέπει να μπορούν να

προσβληθούν με ένδικο μέσο, το οποίο να ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία.

- 9 Κατά το αιτούν δικαστήριο, η απαίτηση για ύπαρξη δυνατότητας ασκήσεως ενδίκου μέσου απορρέει από τη σκέψη 75 της αποφάσεως OG και PI. Στην εν λόγω σκέψη το Δικαστήριο έκρινε ως εξής: «Επιπλέον, όταν το δίκαιο του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος απονέμει την αρμοδιότητα εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως σε αρχή η οποία, μολονότι μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης στο εν λόγω κράτος μέλος, δεν είναι η ίδια [δικαστής ή] δικαιοδοτικό όργανο, η απόφαση εκδόσεως ενός τέτοιου εντάλματος και, ιδίως, ο αναλογικός χαρακτήρας της αποφάσεως αυτής πρέπει να μπορούν να προσβληθούν με ένδικο μέσο, στο εν λόγω κράτος μέλος, το οποίο να ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία.»
- 10 Το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι η έννοια «τέτοιο ένταλμα» δεν μπορεί παρά να αναφέρεται στο «ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως» και δεν αφήνει περιθώριο παραπομπής σε οιοδήποτε άλλο ένταλμα συλλήψεως πέραν του ΕΕΣ, πολλώ δε μάλλον στο εθνικό ένταλμα συλλήψεως βάσει του οποίου εκδίδεται το ΕΕΣ.
- 11 Στη σκέψη 67 της αποφάσεως OG και PI το Δικαστήριο διακρίνει δύο επίπεδα προστασίας των δικονομικών και θεμελιωδών δικαιωμάτων. Το πρώτο αφορά την προστασία κατά την έκδοση εθνικού εντάλματος συλλήψεως, ενώ το δεύτερο την προστασία κατά την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.
- 12 Κατά το αιτούν δικαστήριο, ο εισαγγελέας υποστήριξε ότι σε πλήθος υποθέσεων που αφορούσαν παράδοση προσώπων δεν εφαρμόστηκε το κριτήριο της σκέψεως 75 της αποφάσεως OG και PI υπό το πρίσμα της σκέψης 68 της αυτής αποφάσεως. Τούτο δε διότι κατά τα ανωτέρω αρκεί να εκδοθεί απόφαση σε ένα εκ των αναφερόμενων στη σκέψη 68 επιπέδων προστασίας, η οποία να πληροί τις απαιτήσεις της αποτελεσματικής έννομης προστασίας.
- 13 Όπως δε προκύπτει από τη σκέψη 68, η ύπαρξη δύο επιπέδων προστασίας υποδηλώνει, μεταξύ άλλων, ότι «τουλάχιστον» σε ένα από τα δύο επίπεδα προστασίας πρέπει να εκδίδεται απόφαση που να ικανοποιεί τις απαιτήσεις οι οποίες είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία. Τούτο σημαίνει, κατά την εισαγγελική αρχή, ότι, όταν το ΕΕΣ έχει εκδοθεί από αρχή η οποία, μολονότι μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης, δεν είναι δικαστής ή δικαιοδοτικό όργανο, το εθνικό ένταλμα συλλήψεως πρέπει σαφώς να έχει εκδοθεί από δικαστή ή δικαιοδοτικό όργανο.
- 14 Στη σκέψη 69 της αποφάσεως OG και PI το Δικαστήριο αποφαινεται συναφώς: «Επομένως, όταν το δίκαιο του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος απονέμει την αρμοδιότητα εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως σε αρχή η οποία, μολονότι μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης στο εν λόγω κράτος μέλος, δεν είναι δικαστής ή δικαιοδοτικό όργανο, η εθνική δικαστική

απόφαση, όπως το εθνικό ένταλμα συλλήψεως, στο οποίο βασίζεται το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, πρέπει να ικανοποιεί τις εν λόγω απαιτήσεις.»

- 15 Από την ανωτέρω αναφερόμενη σκέψη 68 συνάγεται σαφώς ότι έκδοση αποφάσεως από δικαστή ή δικαιοδοτικό όργανο απαιτείται σε ένα τουλάχιστον από τα δύο επίπεδα προστασίας. Σε περίπτωση όπως εκείνη που περιγράφεται στη σκέψη 69, εγγυήσεις για την προστασία σε εθνικό επίπεδο, ήτοι κατά την έκδοση του εθνικού εντάλματος συλλήψεως στο οποίο βασίζεται η απόφαση για έκδοση ΕΕΣ, παρέχονται προφανώς από τη σκέψη 70.
- 16 Περαιτέρω, από τις σκέψεις 71 και 72 της ανωτέρω αποφάσεως προκύπτει ότι η αρχή που λαμβάνει, τελικώς, την απόφαση εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως είναι αυτή που οφείλει να διασφαλίσει το δεύτερο επίπεδο προστασίας, «και τούτο ακόμη κι όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως στηρίζεται σε εθνική απόφαση που εκδόθηκε από δικαστή ή δικαιοδοτικό όργανο».
- 17 Στο πλαίσιο του δεύτερου αυτού επιπέδου προστασίας απαιτείται καταρχάς η δικαστική αρχή εκδόσεως να λαμβάνει την απόφαση για έκδοση ΕΕΣ χωρίς να «είναι εκτεθειμένη [...] σε οιονδήποτε κίνδυνο να υπόκειται, μεταξύ άλλων, σε οδηγία της εκτελεστικής εξουσίας σε συγκεκριμένη υπόθεση» (σκέψεις 73 και 74). Όταν αρμόδια για την έκδοση ΕΕΣ είναι (πλήρως ανεξάρτητη) αρχή η οποία, μολονότι μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης, δεν είναι η ίδια δικαστής ή δικαιοδοτικό όργανο, η απόφαση για έκδοση ενός τέτοιου εντάλματος και, ιδίως, ο αναλογικός χαρακτήρας της αποφάσεως αυτής πρέπει («επιπλέον», όπως αναφέρεται στη σκέψη 75) να μπορούν να ελεγχθούν δικαστικά με τρόπο που να ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία, με άλλα λόγια οι απαιτήσεις πρέπει να μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο διαδικασίας ενώπιον δικαστή ή δικαιοδοτικού οργάνου.
- 18 Από κανένα σημείο του κειμένου της προαναφερθείσας σκέψεως 68, πολλώ δε μάλλον από τη λέξη «τουλάχιστον», δεν συνάγεται ότι αποκλείεται η εφαρμογή της αναφερόμενης στη σκέψη 75 απαιτήσεως όταν η απόφαση σε εθνικό επίπεδο έχει εκδοθεί από δικαστή ή δικαιοδοτικό όργανο. Τούτο διότι κατά τη σκέψη 68 απαιτείται μόνον να έχουν εκδοθεί από δικαστή ή δικαιοδοτικό όργανο είτε η εθνική απόφαση είτε το ΕΕΣ. Στην πρώτη περίπτωση, η σκέψη 75 προσθέτει στα ανωτέρω ότι, κατά αποφάσεως για έκδοση ΕΕΣ που λαμβάνεται από αρχή η οποία δεν είναι η ίδια δικαστής ή δικαιοδοτικό όργανο, πρέπει να μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο ενώπιον δικαστή ή δικαιοδοτικού οργάνου.
- 19 Κατά συνέπεια, οι απαιτήσεις που αναφέρονται στις σκέψεις 75 και 68 της αποφάσεως OG και PI υφίστανται παράλληλα.
- 20 Τούτο προκύπτει και από την απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, PF (γενικός εισαγγελέας της Λιθουανίας, C-509/18, EU:C:2019:457), η οποία εκδόθηκε την ίδια ημέρα με την απόφαση OG και PI. Στην υπόθεση C-509/18, καίτοι το εθνικό ένταλμα συλλήψεως είχε εκδοθεί από δικαστήριο (σκέψεις 22 και 54 της

αποφάσεως), ο γενικός εισαγγελέας της Λιθουανίας μετείχε στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης στο συγκεκριμένο κράτος μέλος (σκέψη 42) και, ενώ παρέχονταν εγγυήσεις ανεξαρτησίας του γενικού εισαγγελέα από την εκτελεστική εξουσία, το αιτούν δικαστήριο κλήθηκε να εξακριβώσει «αν οι αποφάσεις του εν λόγω εισαγγελέα περί εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως μπορούν να προσβληθούν με ένδικο μέσο το οποίο να ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία» (σκέψη 56).

- 21 Ακόμη δε και σε περίπτωση που το εθνικό ένταλμα συλλήψεως εκδοθεί από δικαστή ή δικαιοδοτικό όργανο, θα πρέπει να μπορεί να προσβληθεί με ένδικο μέσο ενώπιον δικαστή ή δικαιοδοτικού οργάνου η απόφαση για έκδοση ΕΕΣ, εφόσον η απόφαση αυτή έχει ληφθεί από άλλη αρχή, η οποία δεν είναι η ίδια δικαστής ή δικαιοδοτικό όργανο. Το αιτούν δικαστήριο είχε χαρακτηρίσει το ζήτημα αυτό σε προηγούμενη απόφασή του με ημερομηνία 5 Ιουλίου 2019 ως «éclairé» (ζήτημα το οποίο έχει αποτελέσει αντικείμενο σαφούς ερμηνείας). Καθόσον στην προκειμένη υπόθεση πρόκειται περί αποφάσεως που αφορά έκδοση ΕΕΣ, η οποία λήφθηκε από τη γαλλική εισαγγελική αρχή και κατά συνέπεια όχι από δικαστή ή δικαιοδοτικό όργανο, κατά το γράμμα και των δύο αποφάσεων της 27ης Μαΐου 2019 πρέπει να πληρούνται αμφότερες οι αναφερόμενες στις σκέψεις 68 και 75 της αποφάσεως OG και PI προϋποθέσεις.
- 22 Εντούτοις, μετά την έκδοση των αποφάσεων της 27ης Μαΐου 2019, το αιτούν δικαστήριο διαπίστωσε σε διαφορετικές υποθέσεις που αφορούσαν σειρά κρατών μελών, ότι οι νομοθεσίες των εμπλεκόμενων κρατών μελών δεν προέβλεπαν κανένα ένδικο μέσο κατά αποφάσεως για έκδοση ΕΕΣ κατά την έννοια της σκέψεως 75 της αποφάσεως OG και PI. Το αιτούν δικαστήριο διαπίστωσε περαιτέρω ότι σε ορισμένες από τις εν λόγω υποθέσεις αναφερόταν ότι το κριτήριο επί του οποίου βασίστηκε ο εθνικός δικαστής στην απόφασή του για έκδοση του εθνικού εντάλματος συλλήψεως, πληρούσε τις προϋποθέσεις της ανωτέρω αναφερόμενης σκέψεως.
- 23 Εκτιμά δε ότι αυτό συμβαίνει και εν προκειμένω. Όπως συνάγεται από τις πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από τις γαλλικές αρχές, κατά την έκδοση ΕΕΣ συμβαίνει συχνά το γαλλικό δικαστήριο να εκδίδει εθνικό ένταλμα συλλήψεως και στη συνέχεια να υποβάλλεται στον εισαγγελέα αίτημα για έκδοση ΕΕΣ, καθόσον ότι είναι ήδη γνωστό ότι το εκζητούμενο πρόσωπο βρίσκεται εκτός Γαλλίας. Στην περίπτωση αυτή, το γαλλικό δικαιοδοτικό όργανο ελέγχει και τις προϋποθέσεις για την έκδοση ΕΕΣ και τον αναλογικό χαρακτήρα αυτής. Από τις πληροφορίες των γαλλικών αρχών είναι σαφές ότι αυτό συνέβη και στην προκειμένη υπόθεση.
- 24 Στο πλαίσιο αυτό, ανακύπτει το ζήτημα αν ο έλεγχος που διεξήχθη από δικαιοδοτικό όργανο στο πλαίσιο εκδόσεως της αποφάσεως του εθνικού δικαστηρίου –ήτοι στο στάδιο που προηγήθηκε της λήψεως της αποφάσεως της εισαγγελικής αρχής για έκδοση ΕΕΣ–, ιδίως δε ο έλεγχος του αναλογικού χαρακτήρα της πιθανής εκδόσεως ΕΕΣ, συνάδει με τις αρχές των οποίων έκφραση αποτελεί η προϋπόθεση ότι η απόφαση της εισαγγελικής αρχής για έκδοση ΕΕΣ

πρέπει να υπόκειται σε κάποιου είδους δικαστικό έλεγχο που θα ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

- 25 Το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι κρίσιμο στοιχείο για την απάντηση στο ερώτημα αυτό, υπό το πρίσμα της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας κατά αποφάσεως για έκδοση ΕΕΣ η οποία παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας, είναι ο *ex nunc* έλεγχος του αναλογικού χαρακτήρα της εν λόγω αποφάσεως. Καίτοι στην προκειμένη υπόθεση η απόφαση του εθνικού δικαιοδοτικού οργάνου και η απόφαση περί εκδόσεως του ΕΕΣ εκδόθηκαν την ίδια ημέρα, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι μεταξύ της λήψεως της αποφάσεως του εθνικού δικαιοδοτικού οργάνου –και, συνεπώς, του προηγηθέντος αυτής ελέγχου του αναλογικού χαρακτήρα της εκδόσεως ΕΕΣ– και της εκδόσεως ΕΕΣ εν γένει ενδέχεται να έχει μεσολαβήσει ικανό χρονικό διάστημα. Στο ενδιάμεσο αυτό διάστημα θα ήταν δυνατό να ανακύψουν νέα πραγματικά περιστατικά και περιστάσεις κρίσιμης σημασίας για τον αναλογικό χαρακτήρα της εκδόσεως ΕΕΣ. Στην περίπτωση αυτή, ο προηγηθείς δικαστικός έλεγχος ενδεχομένως δεν θα παρείχε αποτελεσματική δικαστική προστασία κατά αποφάσεως για έκδοση ΕΕΣ που θα παραβίαζε την αρχή της αναλογικότητας. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως σε αυτό το ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι εν πάση περιπτώσει θα έπρεπε να τίθεται ως εύλογη προϋπόθεση η λήψη απόφασης για έκδοση του ΕΕΣ το ταχύτερο δυνατό μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου αναλογικότητας.
- 26 Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα που παρατίθεται ανωτέρω στη σκέψη 24, εγείρεται και ένα περαιτέρω ζήτημα. Από τις πληροφορίες των γαλλικών αρχών συνάγεται ότι είναι δυνατή η επίκληση της ακυρότητας του ΕΕΣ ενώπιον των γαλλικών δικαστηρίων, τα οποία στο πλαίσιο εκτιμήσεως του εν λόγω ισχυρισμού ελέγχουν, μεταξύ άλλων, κατά πόσον η έκδοση του ΕΕΣ ήταν αναγκαία και είχε αναλογικό χαρακτήρα. Στη διαδικασία αυτή φαίνεται ότι έχει πρόσβαση και ο ενδιαφερόμενος, εφόσον μετά την παράδοσή του προσαχθεί ενώπιον των γαλλικών δικαστηρίων. Επομένως τίθεται το ζήτημα κατά πόσον το ένδικο μέσο που παρέχεται στον ενδιαφερόμενο ενώπιον των γαλλικών δικαστηρίων μετά την παράδοσή του στο πλαίσιο της διαδικασίας που αφορά την απόφαση για έκδοση ΕΕΣ και, ιδίως, τον αναλογικό χαρακτήρα της, συνιστά ένδικο μέσο κατά την έννοια της σκέψεως 75 της αποφάσεως OG και PI.
- 27 Κρίσιμο για την απάντηση σε αυτό το ερώτημα είναι, αφενός, το γεγονός ότι η σκέψη 75 δεν θέτει κάποιον χρονικό περιορισμό, βάσει του οποίου το ένδικο μέσο θα έπρεπε να παρέχεται πριν από την παράδοση. Αφετέρου, πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη ότι η σκέψη 75 απαιτεί να παρέχεται «αποτελεσματική δικαστική προστασία» ιδίως κατά αποφάσεως για έκδοση ΕΕΣ η οποία παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας και, κατά συνέπεια, ιδίως κατά παραδόσεως που ενδεχομένως στερείται αναλογικού χαρακτήρα. Στο πλαίσιο αυτό, θα ήταν επομένως δυνατό να υποστηριχθεί ότι η δικαστική προστασία κατά αποφάσεως για έκδοση ΕΕΣ είναι αποτελεσματική μόνον εφόσον παρέχεται πριν από την παράδοση.

- 28 Το Δικαστήριο δεν έχει εισέτι ασχοληθεί με το ζήτημα που τίθεται ανωτέρω, στη σκέψη 24. Κατά την άποψη διαφόρων αρχών εκδόσεως αρκετών κρατών μελών, η απάντηση στο ερώτημα αυτό πρέπει να είναι καταφατική, καίτοι το γράμμα της αποφάσεως OG και PI φαίνεται να συνηγορεί υπέρ της αρνητικής απάντησης. Κατά συνέπεια είναι αναγκαία η υποβολή του ερωτήματος στο Δικαστήριο.
- 29 Τούτο κατά μείζονα λόγο διότι η απάντηση του ερωτήματος από το αιτούν δικαστήριο είναι αναγκαία για την έκδοση αποφάσεως.
- 30 Πράγματι, αν ο προκαταρκτικός έλεγχος ιδίως του αναλογικού χαρακτήρα της εκδόσεως ΕΕΣ από τον δικαστή που έχει εκδώσει το εθνικό ένταλμα συλλήψεως συνάδει με τις αρχές των οποίων έκφραση αποτελεί η προϋπόθεση ότι η απόφαση του εισαγγελέα για έκδοση ΕΕΣ και, ιδίως ο αναλογικός χαρακτήρας της πρέπει να υπόκεινται σε κάποιου είδους δικαστικό έλεγχο που πρέπει να ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, τότε το αιτούν δικαστήριο καλείται να ελέγξει το ΕΕΣ και να αποφανθεί επί της ουσίας για την εκτέλεσή του.
- 31 Αν, αντιθέτως, θεωρηθεί ότι ο εν λόγω προκαταρκτικός έλεγχος δεν ανταποκρίνεται στις αρχές αυτές, με βάση την απάντηση στο ερώτημα που τίθεται ανωτέρω στη σκέψη 26 θα κριθεί κατά πόσον το αιτούν δικαστήριο δύναται να εξετάσει το ΕΕΣ επί της ουσίας και να αποφανθεί επί του αιτήματος για παράδοση.
- 32 Το αιτούν δικαστήριο υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως και ζητεί να εξετασθεί αυτή κατά την επείγουσα διαδικασία, βάσει του άρθρου 267, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ και του άρθρου 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.
- 33 Επισημαίνεται ότι το εκζητούμενο πρόσωπο αναμένει την απόφαση περί παραδόσεώς του ενώ τελεί υπό κράτηση. Εξάλλου, το αιτούν δικαστήριο αδυνατεί να αποφανθεί αν δεν προηγηθεί απάντηση του Δικαστηρίου επί των προδικαστικών ερωτημάτων. Ως εκ τούτου, η ταχεία απάντηση του Δικαστηρίου θα έχει άμεση και καθοριστική επιρροή στη διάρκεια του μέτρου κρατήσεως ενόψει της παραδόσεως του εκζητούμενου προσώπου.